

PORADNIK METODYCZNY
DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO
REALIZUJĄCYCH PROGRAM
The Little Green TOWN
DORADZTWO ZAWODOWE
W PRZEDSZKOLU

Autorka: Katarzyna Pluta

SPIS TREŚCI

WSTĘP.....	3
CZĘŚĆ PIERWSZA. Planowana tematyka i sposób jej realizacji.....	4
Proponowana tematyka zajęć dotycząca wybranych zawodów:.....	4
CZĘŚĆ DRUGA. Scenariusze zajęć wprowadzające do realizacji programu.....	12
CZĘŚĆ TRZECIA. Przykładowe scenariusze zajęć – poznajemy wybrane zawody.....	22
CZĘŚĆ CZWARTA. Scenariusze podsumowujące zajęcia dla dzieci	63
CZĘŚĆ PIĄTA. Materiały uzupełniające do zajęć	68

WSTĘP

Przewodnik metodyczny został napisany do programu *The Little Green TOWN. Doradztwo zawodowe w przedszkolu*. powstał w ramach projektu *Przedszkolne Inkubatory Świętokrzyskiej Dwujęzyczności* (nr FESW.08.01-IŻ.00-0055/23), realizowany jest w ramach programu regionalnego Fundusze Europejskie dla Świętokrzyskiego 2021-2027, Działanie 08.01 Wsparcie edukacji przedszkolnej.

W niniejszym przewodniku metodycznym nauczyciele wychowania przedszkolnego znajdują uszczegółowioną propozycję, do realizacji zajęć z zakresu doradztwa zawodowego z dziećmi w wieku 4-5 lat.

W przedstawionych opisach zadań dla dzieci uwzględniono jedynie propozycje dotyczące treści tematu. Nie ma tu opisów innych aktywności, które stanowią, które są uzupełnieniem i stanowią metodyczny ciąg sytuacji wychowawczych. Nauczyciel przeprowadzi zajęcia według własnego pomysłu z wykorzystaniem wybranych zadań dostosowując przebieg zajęć do potrzeb i możliwości dzieci w jego grupie przedszkolnej.

Przewodnik składa się z następujących części.

CZĘŚĆ PIERWSZA. W pierwszej części przewodnika przedstawiona tematyka zajęć z uwzględnieniem celów zajęć oraz przewidywaną liczbą godzin dydaktycznych do realizacji. W zaplanowanej tematyce szczegółowej wskazano wybrane tematy z zakresu doradztwa zawodowego w przedszkolu.

CZĘŚĆ DRUGA. W części drugiej poradnika opublikowano wybrane scenariusze zajęć do realizacji z dziećmi, które stanowią propozycję do wykorzystania przez nauczycieli. W każdym scenariuszu nauczyciel prowadzący może dokonać zmian, uzupełnić propozycje o własne rozwiązania metodyczne lub zrezygnować z niektórych zadań. Celem tych zabiegów powinno być dostosowanie propozycji metodycznych poradnika do potrzeb i możliwości psychofizycznych dzieci uczestniczących w zajęciach.

Nauczyciel prowadzący zajęcia ma możliwość realizacji zaplanowanych zajęć z wykorzystaniem innych metod i technik uczenia się, o ile to umożliwi osiągnięcie założonych celów.

CZĘŚĆ PIERWSZA. Planowana tematyka i sposób jej realizacji

Poniżej znajduje się wybranych 25 tematów zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym dotyczących doradztwa zawodowego do realizacji w ramach programu *The Little Green TOWN*. Doradztwo zawodowe w przedszkolu o łącznym wymiarze 75 godzin dydaktycznych.

W programie 1 godzina dydaktyczna do realizacji z dziećmi rozumiana jest jako jednostka 30 minutowa¹. Nauczyciel prowadzący zajęć sam ustala, jaką liczbę godzin dydaktycznych przewiduje na realizację jednej jednostki tematycznej, gdyż czas realizacji zależy od liczebności grupy, predyspozycji psychicznych dzieci oraz warunków do realizacji programu (np. możliwość zorganizowania wycieczki lub zaproszenia eksperta).

Scenariusze w prowadzące 1-3 powinny być zrealizowane w ustalonej kolejności. Pozostałe zajęcia nauczyciel planuje w swoim indywidualnym harmonogramie zgodnie z potrzebami grupy i możliwościami pracy z w określonym obszarze tematycznym.

Proponowana tematyka zajęć dotycząca wybranych zawodów:

Temat zajęć	Cele zajęć	Planowana liczba godzin
1. Poznajemy miasteczko <i>The Little Green TOWN</i>	Dzieci: • zapoznają się z fikcyjnym miastem <i>The Little Green TOWN</i>, w którym będą miały się wydarzenia przedstawione w programie zajęć; • poznają głównych bohaterów programu; • przedstawiają siebie, mówią o tym gdzie mieszkają, czym zajmują się ich rodzice (jeżeli mają taką wiedzę); • kodują informację w zabawie ruchowej z	3 godz. dyd.

¹ Rozporządzenie MEN z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli.

	wykorzystaniem kratownicy oraz obrazków; • przygotują makietę miasteczka	
2. Praca moich rodziców	Dzieci: • dowiedzą się jakie zawody wykonują ich rodzice; • opowiadają o tym, czym w pracy zajmuje się mama i tata; • przygotują lapbook przedstawiający zawody rodziców.	3 godz. dyd.
3. Dlaczego dorośli pracują?	Dzieci: • dzieci będą odkrywały, że różne zawody są ze sobą powiązane i że wszyscy pracują dla siebie nawzajem; • dzieci dowiedzą się, jakie zawody wykonują ich rodzice oraz zrozumieją, że praca jest potrzebna do utrzymania rodziny; • kodują informację w zabawie ruchowej z wykorzystaniem kratownicy i obrazków.	3 godz. dyd.
POZNAJEMY WYBRANE ZAWODY		
4. W przychodni zdrowia	Dzieci: • nabędą wiedzę na temat zawodów związanych z opieką zdrowotną, takich jak lekarz, pielęgniarka czy farmaceuta; • nauczą się, jak dbać o innych, na przykład poprzez opiekę nad chorymi misiami i lalkami; • dowiedzą się o ludziach w innych zawodach, w których dbają o nasze zdrowie.	3 godz. dyd.
5. Klinika zwierząt	Dzieci: • dowiadują się o pracy weterynarza; • poznają zasady dbania o zdrowie i dobrostan zwierząt;	3 godz. dyd.

	doskonałą umiejętności społeczne w zakresie współpracy i komunikacji w grupie.	
6. Pan i pani policjant	Dzieci: - zapoznają się z pracą policjanta oraz wyglądem jego munduru; - poznają wybrane elementy pracy policjanta; - poznają numery alarmowe: 997 oraz 112; - wykonają odznakę policyjną; - wykonają rysunek wozu policyjnego.	3 godz. dyd.
7. W remizie strażackiej	Dzieci: - zapoznają się z pracą strażaka oraz wyglądem jego munduru; - zdobędą wiedzę na temat zasad bezpieczeństwa pożarowego i postępowania w sytuacjach zagrożenia pożarowego; - konstruują z kartonu wóz strażacki; - wykazują się sprawnością ruchową w zabawie; - poznają numery alarmowe: 998 oraz 112.	3 godz. dyd.
8. W przedszkolu	Dzieci: - poznają osoby, które pracują w przedszkolu; - dowiadują się, jakie czynności wykonują pracownicy przedszkola; - zadają pytania w czasie spotkania z pracownikami; - wykonują rysunek osoby, która pracuje w przedszkolu.	3 godz. dyd.
9. W szkole	Dzieci: - poznają specyfikę pracy nauczyciela; - poznają kilka atrybutów tego zawodu; - nazywają czynności związane z pracą nauczyciela.	3 godz. dyd.

10. List do przyjaciela.	Dzieci: • obserwują pracę w urzędzie pocztowym; • poznają czynności, by wysłać list • układają historyjkę obrazkową przedstawiającą drogę listu od nadawcy do adresata; • przygotowują rysowane listy dla koleżanek i kolegów; • odgrywają scenki: listonosz	3 godz. dyd.
11. W piekarni	Dzieci: • poznają zawód piekarza; • dowiadują się jak powstaje chleb; • układają historyjkę obrazkową o powstaniu chleba; • wykonują model pieczywa z masy solnej.	3 godz. dyd.
12. Kuchnia pełna przysmaków.	Dzieci: • nabędą podstawową wiedzę na temat pracy kucharza; • poznają wybrane przybory kuchenne i ich zastosowanie; • przygotowują wybrane potrawy wg ustalonych przepisów; • doskonalą umiejętności społeczne w zakresie współpracy i komunikacji w grupie.	3 godz. dyd.
13. Z wizytą u fryzjera	Dzieci: • organizują swobodną zabawę w kąciku fryzjerskim; • poznają zawód fryzjera; • wymieniają czynności wykonywane podczas pielęgnacji głowy; • tworzą „szalone” fryzury z materiałów	3 godz. dyd.

	papierniczych, włóczki i kolorowych sznurków.	
14. Pani kwiaciarka	Dzieci: • dowiedzą się kim jest i co robi florystka (pani z kwiaciarni); • porządkują obrazki wg własnego kryterium; • przygotowują kompozycje kwiatowe z kwiatów świeżych, sztucznych lub papierowych dla rodziców; • poruszają się po macie do kodowania wg podanej instrukcji.	3 godz. dyd.
15. W pracowni krawieckiej	Dzieci: • dowiadują się czym zajmuje się krawiec, jak wygląda jego miejsce pracy i jakie narzędzia są używane w pracowni krawieckiej; • poznają narzędzia i materiały potrzebne w pracy krawca (igły, nici, tkaniny, guziki, nożyczki). • rozwijają zdolności manualne poprzez zabawy plastyczne i praktyczne. • uczą się współpracy i rozwijają kreatywność.	3 godz. dyd.
16. W warsztacie samochodowym	Dzieci: • dowiadują się kim jest i czym się zajmuje mechanik samochodowy; • układają historyjkę obrazkową – naprawa samochodu; • inscenizują pracę w warsztacie samochodowym; • konstruują myjnię dla aut z dostępnych materiałów (karton, bibuła itp.) • doskonalą umiejętności społeczne w zakresie współpracy i komunikacji w grupie.	3 godz. dyd.

17. Projektujemy ogród	Dzieci: • dowiedzą się, kim jest zrozumieją, jak działają różne urządzenia dzięki zaprogramowaniu; • będą rozwijać logicznego myślenia poprzez programista i jak programuje roboty oraz inne urządzenia; • kodowanie i programowanie; • będą uczyć się współpracy w parach i kreatywności w zabawie plastyczno-technicznej.	3 godz. dyd.
18. Kim jest programista?	Dzieci: • dowiedzą się, kim jest programista i jak działają różne urządzenia dzięki ich programowaniu; • będą rozwijać logicznego myślenia poprzez programista i jak programuje roboty oraz inne urządzenia; • kodowanie i programowanie; • będą uczyć się współpracy w parach i kreatywności w zabawie plastyczno-technicznej.	3 godz. dyd.
19. Praca w firmie kurierskiej	Dzieci: • poznanie zawodu kuriera; • dowiadują się, że różne osoby pełnią ważne funkcje w codziennym życiu • ćwiczą umiejętność znajdowania drogi do wyznaczonego celu podczas zabawy dostawa paczek; • uczą się współdziałania w parach lub grupach podczas zabawy tematycznej	3 godz. dyd.
20. Kierowca autobusu	Dzieci: • poznają pracę kierowcy autobusu; • organizują zabawę tematyczną <i>W autobusie</i>; • kodują trasę dla autobusu za pomocą symboli	3 godz. dyd.

	obrazkowych; • odtwarzają zakodowaną trasę na macie do kodowania;	
21. W studiu radiowym	Dzieci: • poznają zawody związane z prowadzeniem audycji radiowych; • z uwagą słuchają wybranego słuchowiska; • nagrywają własny podcast dla rodziców; • rozwijają umiejętności organizacyjne i komunikacyjne.	3 godz. dyd.
22. W teatrze lalek	Dzieci: • poznają zawód aktora teatralnego; • przygotowują przedstawienie kukiełkowe; • rozwijają wyobraźnię i kreatywność; • uczą się współpracy w zespole.	3 godz. dyd.
23. Moje supermoce – kim jestem, co lubię?	Dzieci: • dzieci powiedzą o tym co lubią robić, jakie są ich ulubione zabawy; • dzieci dowiedzą się, jakie zawody wykonują ich rodzice oraz zrozumieją, że praca jest potrzebna do utrzymania rodziny; • kodują informację w zabawie ruchowej z wykorzystaniem kratownicy i obrazków.	3 godz. dyd.
24. Kim będę, gdy dorosnę.	Dzieci: • porządkują wiedzę na temat wybranych zawodów; • mówią o swoich zainteresowaniach; • opowiadają o tym, który zawód podoba im się najbardziej; • uzasadniają swój wybór; • doskonalą umiejętności współpracy i komunikacji w grupie.	3 godz. dyd.

25. Mamo, tato! Czy wiesz...?	Dzieci: • podejmują wspólna zabawę z rodzicami; • prezentują wiedzę i umiejętności dotyczące poznanych zawodów; • doskonałą umiejętności współpracy i komunikacji w grupie.	3 godz. dyd.
--	--	---------------------

CZĘŚĆ DRUGA. Scenariusze zajęć wprowadzające do realizacji programu

1. Temat zajęć: Poznajemy The Little Green TOWN

Cel zajęć (dzieci):

- zapoznają się z fikcyjnym miastem *The Little Green TOWN*, w którym będą działały się wydarzenia przedstawione w programie zajęć;
- poznają głównych bohaterów programu;
- przedstawiają siebie, mówią o tym gdzie mieszkają, czym zajmują się ich rodzice (jeżeli mają taką wiedzę);
- kodują informację w zabawie ruchowej z wykorzystaniem kratownicy oraz obrazków;
- przygotowują makietę miasteczka.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- opowiadanie;
- rozmowa kierowana;
- kodowanie z wykorzystaniem kratownicy 4 x 6 pól;
- ekspresja twórcza – makietę miasteczka.

Środki dydaktyczne:

- ilustracja przedstawiająca makietę miasteczka;
- tekst opowiadania o bohaterach programu;
- sylwety bohaterów do wydruku;
- mata do kodowania;
- elementy obrazkowe do kodowania;
- materiały plastyczne;

- papier biały A3-A.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Mum – mama
- Dad – tata
- Sister – siostra
- Grandmother – babcia
- Grandfather – dziadek
- My name is... – mam na imię...
- I live in... – mieszkam w

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka demonstruje na ekranie tablicy ilustrację przedstawiającą makietę miasteczka. Dzieci opowiadają o tym, co widzą na ilustracji.
2. Dzieci poznają bohaterów programu *The Little Green TOWN*. Na podstawie informacji prezentowanej przez nauczycielkę, dzieci dowiadują się kto mieszka w miasteczku. Podczas opowiadania nauczycielka prezentuje sylwety bohaterów na tablicy interaktywnej.

Tosia, Ola, Wojtek i Nikoś mieszkają w miasteczku, które się nazywa The Little Green TOWN. Miasteczko nie jest duże. Znajdują się w nim szkoła, szpital, sklepy i piękny Dom Kultury. Jest też dworzec, skąd odjeżdżają pociągi do innych miast. Za miastem jest nieduże lotnisko. Tam można podziwiać olbrzymie samoloty i wyruszyć w daleką podróż. Tosia, Ola, Wojtek i Nikoś chodzą razem do przedszkola. Ich przedszkole to niebieski, piętrowy budynek ogrodzony kolorowym płotem. Przed budynkiem przedszkola jest plac zabaw dla dzieci.

Dzieci, Tosia, Ola, Wojtek i Nikoś już dużo wiedzą o sobie. Na przykład wiedzą co lubią robić, jakie lubią przysmaki i gdzie mieszkają oraz w co najchętniej lubią się bawić. Chcą też lepiej poznać swoje miasteczko i jego mieszkańców. Postanowili Was zaprosić do zwiedzania ich miasteczka. Podczas zajęć będziemy się z nimi spotykać i dowiemy się kto mieszka w ich sąsiedztwie i czym zajmują się dorośli mieszkańcy The Little Green TOWN.

Zanim wyruszą na spacer ulicami miasta, najpierw obejrzą jego plan. W centrum miasta jest rynek z fontanną. Od niego odchodzą cztery ulice wzdłuż których są domki, bloki mieszkalne i budynki, w których pracują dorośli. W rynku znajduje się ratusz. To taki zabytkowy budynek, gdzie pracuje prezydent miasta i jego pracownicy. Dzieci, Tosia, Ola, Wojtek i Nikoś chodzą do przedszkola, które znajduje się w pobliżu parku, na ulicy Słonecznej.

Za chwilę, każdy bohater, czyli Tosia, Ola, Wojtek i Nikoś przedstawią się i krótko opowiedzą o sobie i swojej rodzinie.

TOSIA. Ja mieszkam w żółtym piętrowym domku przy ulicy Kwiatowej. Mam starszą siostrę Marysię, która chodzi do szkoły. Moja mama jest nauczycielką i pracuje w tej samej szkole, w której uczy się Marysia. Mój tata jest zawodowym kierowcą. Wstaje bardzo wcześnie rano, aby dotrzeć do zajezdni, gdzie przesiada się do czerwonego autobusu. Tata tym autobusem przewozi mieszkańców miasta, w różne miejsca. W pobliżu mojego domu mieszkają rodzice mojej mamy. Oni mają swoją piekarnię. Codziennie rano nasi sąsiedzi ustawiają się w kolejce, aby kupić świeży chleb albo bułki. Tata mojego taty, dziadek Jurek pracuje w banku. Dziadek wie, co trzeba robić, aby być oszczędnym i często mnie tego uczy.

<i>OLA. Ja mieszkam w zielonym piętrowym domku przy tej samej ulicy, na której mieszka Tosia. Mama Tosi jest menadżerem w firmie, która dostarcza leki do aptek. Jej firma znajduje się bardzo daleko od naszego domu, dlatego moja mama mówi, że pracuje zdalnie, to znaczy, że ma biuro w naszym domu i dużą część czasu spędza przed komputerem. Tata jest lekarzem. Pracuje w szpitalu i pomaga chorym ludziom, których boli serce. Rodzice taty, moja kochana babcia Stasia i dziadzio Józek, mieszkają tuż za miastem. Tam mają swoje gospodarstwo, gdzie hodują kury i kaczki, a w ogrodzie uprawiają pyszne warzywa. Bardzo lubię spędzać czas z dziadkami. Babcia Wanda, mama mojej mamy mieszka na dużym osiedlu mieszkaniowym, w bloku na trzecim piętrze. Babcia pracuje w ratuszu, gdzie codziennie na komputerze musi przygotować bardzo dużo różnych dokumentów. Do ratusza przychodzą mieszkańcy załatwiać swoje sprawy urzędowe.</i>	
<i>WOJTEK. Ja mieszkam w bloku na ulicy Miłej. Nasze mieszkanie jest na piątym piętrze. Z balkonu w naszego mieszkania widać centrum handlowe. Daleko, na końcu miasta jest lotnisko. Często z mojego okna mogę patrzeć na samoloty, które startują i lądują. Na lotnisku pracuje moja ciocia Asia, siostra mojej mamy. Ona obsługuje pasażerów, którzy lecą samolotem. Moja mama kocha zwierzęta i dużo im pomaga. Ona jest weterynarzem. Pracuje w klinice dla zwierząt, która jest niedaleko naszego domu. Tata uwielbia samochody, dlatego pracuje w warsztacie samochodowym i naprawia auta, które się popsuły. Babcia Ania, mama mojego taty pracuje w bibliotece. Kiedy ją odwiedzam, wypożyczamy z mamą książki do wspólnego czytania. Dziadek Jurek, tata mojej mamy, jest kierowcą taksówki. Przewozi ludzi tam, gdzie potrzebują.</i>	
<i>NIKOŚ. Ja mieszkam z moimi rodzicami i młodszym bratem w piętrowym domku na ulicy Kolorowej. Na piętrze domu znajduje się pracownia mojej mamy. Moja mama jest artystą plastykiem. Maluje piękne obrazy, które razem z Panią Małgosią pokazują na wystawie w Domu Kultury. Tam też jest teatr dla dzieci i mama często tworzy scenografie do spektakli teatralnych. Mój tata prowadzi własną firmę. Jest stolarzem i robi meble dla innych ludzi. Za naszym domem ma warsztat, w którym jest mnóstwo jego narzędzi i maszyn oraz desek. Meble, które mam w swoim pokoju są zrobione przez moją tatę. Babcia Zosia mieszka razem z nami. Babcia kocha rośliny i potrafi zaprojektować ogród tak, aby każda roślina miała tam swoje miejsce. Nasz ogród i wiele ogrodów na naszej ulicy projektowała babcia Zosia. Ona jest architektem krajobrazu.</i>	

3. Nauczycielka zachęca dzieci, aby te powiedziały o sobie. Jeżeli dzieci mają taką wiedzę, to mogą powiedzieć o tym, co robią ich rodzice, czym się zajmują.
4. Kodowanie - wycieczka po mieście. Nauczycielka przygotowuje matę do kodowania. Mata o wymiarach 4 x 6 pól rozłożona jest na podłodze. Dzieci zajmują miejsca wokół maty. Nauczycielka umieszcza na podłodze obrazki przedstawiające miejsca, w które zostały wymienione w opowiadaniu Tosi, Oli, Wojtka i Nikosia. Dzieci wcielają się w rolę robota i planują dotrzeć w wyznaczone miejsca.

Przykład zadania:

- Nikoś będzie przewodnikiem po mieście. Za chwilę pokaże Wam najważniejsze miejsca w miasteczku.
- Ola chce wam pokazać miasteczko. Zaraz zaprowadzi Was do miejsc, które lubi najbardziej.

Polecenia dla dzieci:

1. Zaplanuj drogę Oli do jej domu. Pokieruj koleżanką lub kolegą tak, aby zaprowadzili Olę po kratownicy (krok po kroku) do jej domu.

2. *Zaplanuj drogę Tosi do domu. Pokieruj koleżanką lub kolegą tak, aby zaprowadzili Olę po kratownicy (krok po kroku) do jej domu.*
3. *Zaplanuj drogę Oli do domu Nikosia.*
4. *Zaprowadź dziewczynki do ich przedszkola.*
5. Kodowanie. Plan miasteczka The Little Green TOWN - dokąd i w jakim celu? Dzieci przyglądają się miejscom na macie i wskazują miejsca, do których powinna udać się osoba opisana przez nauczyciela. Przykładowe polecenia dla dzieci.
 - a. *Tosia przewróciła się podczas jazdy na rowerze. Boli ją ręką. Dokąd powinna pojechać po pomoc?*
 - b. *Wojtek chce kupić jabłka i banany, dokąd powinien pójść?*
 - c. *Nikoś chce obejrzeć film. Gdzie powinien pójść?*
 - d. *Tata Oli jedzie do pracy. Gdzie jest miejsce, w którym pracuje tata Oli?*
6. Nauczycielka organizuje miejsce i materiały do wykonania makiety miasteczka. Na dużym arkuszu, dzieci nakleją drogi, kolorowe domki, drzewa itd. Po zakończonej pracy wspólnie wyjaśniają co znajduje się w miasteczku, które zaprojektowały. Nauczycielka informuje dzieci, że były projektantami i dzięki ich pomysłowości zaprojektowały miasteczko dla Tosi, Oli, Wojtka i Nikosia. W nagrodę dzieci otrzymują naklejkę – architekta.

2. Temat zajęć: Praca moich rodziców.

Cel zajęć (dzieci):

- dowiedzą się jakie zawody wykonują ich rodzice;
- opowiadają o tym, czym w pracy zajmuje się mama i tata;
- przygotowują lapbook przedstawiający zawody rodziców.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- rozmowa kierowana;
- zabawa naśladowcza;

- ćwiczenia multimedialne;
- praca z lapbookiem.

Środki dydaktyczne:

- karta dla rodziców - *opowiedz mi o*;
- materiały papiernicze do wykonania lapbooka (gruby karton, papier kolorowy, markery);
- obrazki do lapbooka – atrybuty zawodów.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Job – praca
- Worker – pracownik
- Office – biuro
- Computer – komputer

Przebieg zajęć:

1. *Kto to jest?* Nauczycielka wyświetla na ekranie rysunki osób w różnych zawodach – postaci nawiązują do rodziców głównych bohaterów programu:
 - TOSIA: mama – nauczycielka, tata – kierowca
 - OLA: mama – menadżer, tata – lekarz
 - WOJTEK: mama – weterynarz, tata – mechanik
 - NIKOŚ: mama – malarka, tata – stolarz

W czasie zabawy *Kto to jest?* nauczycielka korzysta z *Narzędzi Classroom – Podświetlenie* na monitorze. Podczas zadania większa część obrazu jest zasłonięta (wielkość ustala nauczycielka), widać tylko taki fragment, który wywoła skojarzenia i będzie wskazówką do podania prawidłowej odpowiedzi. Na podstawie podświetlonego fragmentu dzieci próbują odgadnąć, *kto to?* (podają nazwę zawodu).

2. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel prezentuje na obrazkach (papierowych lizakach) atrybuty wybranych zawodów. Przed rozpoczęciem zabawy, nauczycielka prezentuje każdy obrazek, wyjaśnia z dziećmi co on przedstawia i z jakim zawodem jest związany. Następnie skupia uwagę dzieci na wybranym obrazku i prosi o podniesienie ręki przez te dzieci, których rodzic wykonuje daną pracę. Dziecko podnosi rękę i kończy zdanie, np. *Moja mama jest.... ; Mój tata jest*
3. Zabawa naśladowcza. Dzieci poruszają się w rytm muzyki. Kiedy muzyka cichnie, nauczyciel wypowiada zdanie, np. *Moja mama jest nauczycielką. Mój tata jest kierowcą ciężarówki*. Dzieci których rodzice są nauczycielami stoją, pozostałe kucają.
4. Wykonanie lapbooka pod nazwą *Praca moich rodziców*. Każde dziecko otrzymuje materiały papiernicze do wykonania lapbooka tj. arkusz kartonu w formacie A1. Dzieci składają arkusz tworząc boczne skrzydełka, które będą zamykały lapbook. Uzupełniają lapbook obrazkami związanymi z pracą ich rodziców.

3. Temat zajęć: Dlaczego dorośli pracują?

Cel zajęć:

- dzieci będą odkrywały, że różne zawody są ze sobą powiązane i że wszyscy pracują dla siebie nawzajem;
- dzieci dowiedzą się, jakie zawody wykonują ich rodzice oraz zrozumieją, że praca jest potrzebna do utrzymania rodziny;
- kodują informację w zabawie ruchowej z wykorzystaniem kratownicy i obrazków.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z tekstem;
- rozmowa kierowana;
- gra dydaktyczna;
- kodowanie.

Środki dydaktyczne:

- tekst wiersza J. Tuwima, *Wszyscy dla wszystkich*;
- ilustracja z postaciami przedstawiającymi różne zawody;
- kłębek włóczki;
- mata do kodowania 4 x 6 pól;
- rysunki z atrybutami wybranych zawodów do kodowania.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL.

- Work – praca
- Money – pieniądze
- Family – rodzina
- Job – zawód
- Help – pomagać
- Needs – potrzeby

Przebieg zajęć:

1. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczycielka pyta, czy dzieci przypominają sobie jakie zawody wykonują ich rodzice. Dzieci wspólnie próbują ustalić, dlaczego rodzice chodzą do pracy?
2. Nauczycielka czyta wiersz Juliana Tuwima *Wszyscy dla wszystkich*, a następnie prowadzi rozmowę kierowaną, kto dla kogo pracował, np. czym zajmuje się murarz, kto mu uszył ubranie?
3. Zabawa: *pajęczyna – wszyscy dla wszystkich*. Dzieci siedzą na obwodzie koła. Każde dziecko ma przed sobą obrazek przedstawiający osobę w wybranym zawodzie. Dzieci pokazują obrazek i mówią, kogo on przedstawia. Po czym poznamy, że ta osoba to np. kwiaciarka. Nauczycielka rzuca kłębek z włóczką do wybranego dziecka i wypowiada zdanie, np. Jestem nauczycielką i potrzebuję piekarza.
4. Gra DOBBLE – zawody. Dzieci grają w małych zespołach 4-osobowych.

5. Kodowanie. Nauczycielka na podłodze umieszcza kratownicę do kodowania. Na niej przygotowuje obrazki nawiązujące do poznanych zawodów. Zadaniem dzieci jest przejście po macie i zebranie obrazków zgodnie z podanym poleceniem.

Przykład zadania do polecenia 1.:

Polecenie dla dzieci.

1. *Rozpocznij w polu z czerwoną kropką. Przejdź po kratownicy tak, aby dotrzeć do pola z zieloną kropką. Po drodze zbierz trzy przedmioty, które powstają dzięki pracy piekarza.*
2. *Rozpocznij w polu z czerwoną kropką. Przejdź po kratownicy tak, aby dotrzeć do pola z zieloną kropką. Po drodze zbierz trzy przedmioty, które powstają dzięki pracy stolarza.*

CZĘŚĆ TRZECIA. Przykładowe scenariusze zajęć – poznajemy wybrane zawody.

4. Temat zajęć: W przychodni zdrowia.

Cel zajęć (dzieci):

- nabydą podstawową wiedzę na temat zawodów związanych z opieką zdrowotną, takich jak lekarz, pielęgniarka czy farmaceuta;
- nauczą się, jak dbać o innych, na przykład poprzez opiekę nad chorymi misiami i lalkami;
- dowiedzą się o ludziach w innych zawodach, w którzy dbają o nasze zdrowie.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- metoda aktywizująca – dokończ zdanie;
- zabawa tematyczna;
- rozmowa kierowana;
- gra dydaktyczna (BINGO).

Środki dydaktyczne:

- ilustracja *W przychodni zdrowia*;
- krzesło, stetoskop;
- kącik tematyczny;
- ilustracje osób, które dbają na nasze zdrowie;

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Headache – ból głowy
- Cough – kaszel

- Runny nose – katar
- Medicines – leki
- I am ill – jestem chory
- I am healthy – jestem zdrowy

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel demonstruje obrazek przedstawiający szpital. Dzieci ustalają, co to za miejsca, kto tam pracuje i z jakiej pomocy można skorzystać.
2. Jakie jest najważniejsze zadanie lekarza? Nauczycielka ustawia na środku Sali krzesło. Chętne dziecko siada na krześle, zakłada na szyję stetoskop i jego zadaniem jest dokończenie zdania: *Jestem lekarzem. Moim zadaniem jest*
3. Nauczyciel zaprasza dzieci do kąpiku zabaw *Przychodnia zdrowia*. Pyta dzieci, kto pracuje w tym miejscu, czym zajmują się pracownicy przychodni zdrowia: pani w rejestracji, pielęgniarka, lekarz, ratownik medyczny.
4. Dzieci nazywają przedmioty zgromadzone w lekarskim kąpiku zabaw. Następnie dobierają się w pary, gdzie jedno dziecko jest lekarzem, a drugie odgrywa rolę pacjenta i przyprowadza chorego misia lub lalkę do lekarza.
5. Kto dba o nasze zdrowie? Dzieci wskazują na obrazkach i nazywają osoby, które dbają o nasze zdrowie. Dowiadują się, że dbanie o zdrowie to także dobre odżywianie i aktywność fizyczna.

Nauczyciel powinien rozłożyć kilka obrazków, na których są przedstawione osoby związane z innymi zawodami. Gra BINGO – co do siebie pasuje.

6. Rundka na podsumowanie. *Żeby być lekarzem trzeba.....*

5. Temat zajęć: Klinika zwierząt.

Cel zajęć (dzieci):

- dowiadują się o pracy weterynarza;
- poznają zasady dbania o zdrowie i dobrostan zwierząt;
- doskonalą umiejętności społeczne w zakresie współpracy i komunikacji w grupie.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem
- zabawa tematyczna
- rozmowa kierowana

Środki dydaktyczne:

- tekst opowiadania o chorym Fafiku;
- maskotki zwierząt

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Veterinarian – weterynarz
- Animal – zwierzę
- Dog – pies
- Cat – kot
- Health – zdrowie
- Sick – chory
- Clinic – klinika/ Vet Clinic – klinika weterynaryjna

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka czyta dzieciom opowiadanie o chorym Fafiku.

Piesek Tosi, mały, brązowy jamnik o wielkich, smutnych oczach, obudził się pewnego dnia bez energii. Zazwyczaj radosny i pełen życia, dziś ledwo podnosił głowę z legowiska. Tosia zauważyła, że jej ukochany przyjaciel nie chce jeść ani bawić się, jak zwykle. Zmartwiona, pobiegła do mamy.

— Mamo, coś jest nie tak z Fafikiem! — zawołała, trzymając pieska na rękach.

Mama szybko podjęła decyzję i razem z Tosią i chorym fafikiem pojechali do weterynarza. Na miejscu przywitała ich pani doktor, która od razu zobaczyła, że Fafik jest osłabiony.

— Spokojnie, Tosiu — powiedziała pani doktor. — Zbadam Fafika i zobaczymy, co mu dolega.

Fafik był bardzo dzielny, chociaż troszkę się bał. Pani doktor delikatnie go obejrzała, zmierzyła temperaturę i posłuchała, jak bije jego małe serduszko.

— Fafik ma gorączkę, dlatego jest taki słaby — wyjaśniła pani doktor. — Ale to nic poważnego. Damy mu leki i za kilka dni powinien czuć się znacznie lepiej.

Tosia przytuliła Fafika mocno, ciesząc się, że to nic groźnego. Pani doktor podała pieskowi lekarstwo i powiedziała, żeby Tosia dbała o niego, podawała mu dużo wody i pozwoliła odpoczywać.

Przez następne dni Tosia nie odstępowała Fafika na krok. Pilnowała, by brał leki i głaskała go delikatnie, gdy zasypiał. Po kilku dniach Fafik zaczął odzyskiwać siły. Znowu merdał ogonkiem, podskakiwał radośnie i biegał po podwórku, jakby nigdy nie był chory.

Rozmowa kierowana:

- Kim był Fafik i do kogo należał?
 - Co przytrafiło się Fafikowi?
 - Kto mu pomógł?
 - Kogo leczy weterynarz?
2. Klinika zwierząt. Dzieci dobierają się w pary lub w trójki. W każdym zespole jedno dziecko jest weterynarzem. Pozostałe dzieci przychodzą z chorymi zwierzątkami (maskotki) i opisują, co dolega ich pupilom. Lekarz bada i zaleca leczenie.
3. Podsumowanie zabawy:

- a. Co weterynarz zrobił, żeby pomóc zwierzętom?
- b. Co my możemy zrobić, żeby nasze zwierzęta były zdrowe?

6. Temat zajęć: Pan i pani policjant.

Cel zajęć (dzieci):

- zapoznają się z pracą policjanta oraz wyglądem jego munduru;
- poznają wybrane elementy pracy policjanta;
- poznają numery alarmowe: 997 oraz 112;
- wykonają odznakę policyjną;
- wykonają rysunek wozu policyjnego.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- opowiadanie;
- rozmowa z dziećmi;
- zabawa ruchowa;
- ekspresja plastyczna;

Środki dydaktyczne:

- makietę miasteczka *The Little Green TOWN*
- opowiadanie
- szablon odznaki i auta policyjnego,
- farbki, pędzle, kubki na wodę

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Police officer – policjant/policjantka
- Police station – posterunek policji
- Uniform – mundur

- Badge – odznaka
- Police car – samochód policyjny
- Safe – bezpieczny
- Emergency number – numer alarmowy

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel prezentuje makietę miasteczka *The Little Green TOWN*. Dzieci rozmawiają o tym, czy w tym miasteczku panuje duży ruch uliczny. Podejmują próbę wyjaśnienia, kiedy ruch jest mały, a kiedy się nasila. Wyjaśniają, kto czuwa nad bezpiecznym poruszaniem się aut po drodze w miasteczku.
2. Spotkanie z policjantem. Nauczyciel czyta dzieciom opowiadanie *Spotkanie z policjantem*.

Pewnego dnia Wojtek wbiegł do sali w przedszkolu i o mało zapomniiał powiedzieć wszystkim „dzień dobry” Nie mógł się wprost doczekać, kiedy pokaże dzieciom najnowsze wydanie miejskiej gazety. Na pierwszej stronie znajdowało się duże zdjęcie policjant w galowym mundurze, który odbierał medal za odwagę.

— To jest mój wujek Jurek! — powiedział z entuzjazmem Wojtek. — On jest policjantem. Wujek jest bardzo dzielny, ponieważ uratował małego chłopca. Za swoją odwagę otrzymał medal.

„Czym zajmuje się Twój wujek policjant? Czy Twój wujek jeździ prawdziwym radiowozem? Czy wujek Jurek kieruje ruchem na drodze, czy łapie złodziei?” Dzieci chciały bardzo dużo wiedzieć o pracy wujka Jurka.

— Może zaprosimy wujka Jurka do naszego przedszkola? — zaproponowała pani.

— Taaaaak — odkrzyknęły chórem dzieci.

— A ja pokażę wujkowi, gdzie jest nasze przedszkole — poinformował Wojtek.

Kilka dni później na parking przy przedszkolu podjechał prawdziwy, biało-niebieski wóz policyjny, z którego wysiadł wujek Jurek, a zaraz za nim wyskoczył zadowolony Wojtek. Chłopiec zaprowadził wujka policjanta do swojej Sali i zaraz dzieci usiadły wokół gościa. Pan policjant, czyli wujek Wojtka opowiadał o tym, jak kieruje ruchem drogowym na drodze. To jest bardzo trudna praca, bo wszystkie auta muszą bezpiecznie poruszać się po drogach. Każde dziecko z bliska widziało piękny szary, mundur policyjny. Chłopcy byli bardzo zdziwieni, że wujek nie ma ze sobą kajdanek.

— Nie ma kajdanek. To chyba nie jest prawdziwy policjant? – szepnął rozczarowany Antos.

— Masz rację. Nie mam kajdanek, bo musiałem zostawić je w komisariacie. — odpowiedział wujek-policjant rozczarowanemu Antosiowi. — Może w zamian obejrzysz prawdziwy wóz policyjny?, w którym jest krótkofalówka. Na twarzy Antosia i innych chłopców pojawił się uśmiech.

— A czy dziewczynki mogą pracować w policji? – zapytała zaciekawiona Ola.

— Oczywiście, że tak. Panie policjantki również kierują ruchem drogowym i łapią złodziei. I też noszą mundur.

Dzieci miały jeszcze mnóstwo pytań, ale odwiedziny wujka Jurka już się kończyły. Dzieci dostały w prezencie od policjanta prawdziwe paski odblaskowe, żeby były bezpieczne na drodze. W podziękowaniu za wizytę dały wujkowi Jurkowi samodzielnie zrobione obrazki.

To był niezapomniany dzień w przedszkolu. Dzieci długo opowiadały o wizycie policjanta i marzyły, że kiedyś same zostaną policjantami. Wojtek był dumny ze swojego wujka i cieszył się, że mógł go wszystkim przedstawić.

3. Dzieci oglądają obrazek z Panią Policjantką. Spośród przedstawionych przedmiotów wybierają te, które są używane w pracy policjanta.
4. Zabawa ruchowa – ruch uliczny. Za pomocą pachołków, szarf nauczyciel wytycza ulicę, po której poruszają się auta. Dzieci odgrywają rolę kierowców, otrzymują krążki – kierownicę. Jedno dziecko jest policjantem i kieruje ruchem. Kolizja na drodze – dzieci wybierają numer ratunkowy: 997 lub 112.
5. Wykonanie odznaki policyjnej i rysunku auta policyjnego.

7. Temat zajęć: W remizie strażackiej

Cel zajęć (dzieci):

- zapoznają się z pracą strażaka oraz wyglądem jego munduru;
- zdobędą wiedzę na temat zasad bezpieczeństwa pożarowego i postępowania w sytuacjach zagrożenia pożarowego;
- konstruują z kartonu wóz strażacki;
- wykazują się sprawnością ruchową w zabawie;

- poznają numery alarmowe: 998 oraz 112.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- rozmowa kierowana;
- kodowanie bez komputera;
- praca metodą projektu

Środki dydaktyczne:

- tekst opowiadania „Kto uratował miasteczko przed pożarem?”
- kartony, czerwony papier do oklejania;
- materiały piśmiennicze (farby, klej, nożyczki)
- mata do kodowania 4 x 6 pól

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Firefighter – strażak
- Fire – ogień
- Fire truck – wóz strażacki
- Helmet – hełm
- Ladder – drabina
- Hose – wąż strażacki

Przebieg zajęć:

1. Dzieci siedzą w kole. Chętne dzieci dopowiadają zdanie: *Gdybym był strażakiem to...*
2. Konstruowanie wozu strażackiego. Dzieci podzielone na cztery zespoły:
 - a. Zespół 1. Maluje kartonowe pudełko, z którego powstanie wóz strażacki.
 - b. Zespół 2. Wykonuje koła – wycina z kartonu, maluje i nakleja.
 - c. Zespół 3. Wykonuje wąż do wozu strażackiego.

- d. Zespół 4. Wykonuje drabinę z kartonu – wycina i maluje.
- Wykonanie pracy plastycznej: jestem strażakiem. Dzieci otrzymują szablon hełmu strażackiego, na który nakleją numer 112. Z wyciętego koła tworzą twarz strażaka, a za pomocą czerwonych farbek odbijają na kartce swoje dłonie.
 - Zabawa ruchowa – kto szybciej. Dzieci pokonują tor przeszkód, tak jak strażacy. Nauczyciel organizuje tzw. wyścigi rzędów z kilkoma konkurencjami, np. przenoszenie dużych klocków, przeciąganie szarfy lub przeskakiwanie przez przeszkodę.
 - Kodowanie i programowanie. Poszukaj najkrótszej drogi z remizy do płonącej łąki.

8. Temat zajęć: W przedszkolu

Cel zajęć (dzieci):

- poznają osoby, które pracują w przedszkolu;
- dowiadują się, jakie czynności wykonują pracownicy przedszkola;
- zadają pytania w czasie spotkania z pracownikami;
- wykonują rysunek osoby, która pracuje w przedszkolu.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- rozmowa kierowana;
- zabawa tematyczna.

Środki dydaktyczne:

- ilustracja przedstawiająca przedszkole;
- mata do kodowania 4 x 6 pól.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Kindergarten – przedszkole
- Teacher – nauczyciel
- Classroom – sala lekcyjna
- Playground – plac zabaw
- School – szkoła
- Child – dziecko
- Friends – przyjaciele
- Play - zabawa

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka prezentuje ilustrację przedstawiającą przedszkole. Opowiedz, kogo widzisz na ilustracji? Kto pracuje w przedszkolu?
2. Wywiad. Kto pracuje w naszym przedszkolu? Czym zajmują się te osoby? Dzieci odwiedzają pracowników przedszkola i przeprowadzają wywiad.
 - a. Czym się Pani lub Pan zajmuje w przedszkolu?
 - b. Co Pani lub Pan lubi robić najbardziej?
3. Po powrocie do sali dzieci wykonują rysunki pracowników przedszkola podczas pracy.
4. Zabawa tematyczna – organizujemy przedszkole dla lalek i misiów. Dzieci wchodzą w rolę opiekunów i pracowników przedszkola.

9. Temat zajęć: W szkole

Cel zajęć (dzieci):

- poznają specyfikę pracy nauczyciela w szkole;
- poznają kilka atrybutów tego zawodu;
- nazywają czynności związane z pracą nauczyciela w szkole.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z tekstem;
- rozmowa kierowana
- zabawa ruchowa

Środki dydaktyczne:

- ilustracja przedstawiająca szkołę
- zagadka;
- tekst opowiadania;
- małe karteczki;

- przybory do rysowania;
- piłka lub woreczek.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- School – szkoła
- Student – uczeń
- Classroom – sala lekcyjna
- Blackboard – tablica
- Desk – biurko

Przebieg zajęć:

1. Dzieci rozwiązują zagadkę²:

O kim dziś będziemy mówić?

– wtedy się dowiecie,

gdy zagadki wysłuchacie

i ją odgadniecie.

Razem się z dziećmi bawi i uczy

A miłość w jej sercu wielka

W przedszkolu Pani ukochana

To jest ... (Nauczycielka)

2. Opowiadanie Tosi.

Tosia, która miała pięć lat bardzo lubiła chodzić do przedszkola. Każdego dnia bawiła się tam z innymi dziećmi, rysowała kolorowe obrazki i uczyła się nowych rzeczy. Tosia miała też wyjątkową mamę, która pracowała w szkole. Mama Tosi była nauczycielką matematyki.

Pewnego dnia Tosia zapytała mamę, która miała przed sobą ułożony stos zeszytów i sprawdzała, jak dzieci z klasy czwartej rozwiązały zadania.

– Mamo, co robisz? – zapytała Tosia.

² Źródło: [Zagadka do zajęć o Nauczycielach \(Wierszyk\) dla dzieci do druku \(eduzabawy.com\)](http://eduzabawy.com)

– Sprawdzam, czy moi uczniowie już potrafią rozwiązywać zadania, których ich nauczyłam – odpowiedziała mama.

– Jak ich uczysz mamie? – dopytywała Tosia.

Mama odłożyła na chwilę zeszyt, który miała przed sobą i wzięła Tosię na kolana.

– Tosiu, ja uczę dzieci matematyki – zaczęła tłumaczyć. – To znaczy, że pomagam im nauczyć się dobrze liczyć. W czasie lekcji dziewczynki i chłopcy dostają do rozwiązania matematyczne zagadki.

– Ojej, to tak jak nasza pani Ania! Wykrzyknęła uradowana dziewczynka. – Pani też ma dla nas zagadki, to znaczy, że ona nas uczy? – zapytała Tosia.

– Tak. Oczywiście. Kiedy pani Ania z wami śpiewa piosenki, czyta wam bajki lub buduje z klocków, to wtedy uczy was wielu ważnych rzeczy – odpowiedziała mama.

– To może ja kiedyś też zostanę nauczycielką? – rozmarzyła się Tosia.

3. Burza mózgów. Czym zajmuje się nauczyciel? Dzieci rysują na małych karteczkach to co robi nauczyciel. Każde dziecko nazywa czynność, którą narysowało, a następnie przykleja kartkę na dużym arkuszu papieru, na którym jest umieszczona sylweta nauczycielki.
4. Piłka parzy. Nauczycielka rzuca piłkę kolejno do dzieci siedzących w kole. Rzucając piłkę wymienia czynność, którą wykonuje nauczyciel w przedszkolu lub w szkole. Jeżeli nazwa nie pasuje do pracy nauczyciela, dzieci mówią „piłka parzy” i nie łapią jej.

10. Temat zajęć: List do przyjaciela

Cel zajęć (dzieci):

- obserwują pracę w urzędzie pocztowym;
- poznają czynności, by wysłać list
- układają historyjkę obrazkową przedstawiającą drogę listu od nadawcy do adresata;
- przygotowują rysowane listy dla koleżanek i kolegów;
- odgrywają scenki: listonosz.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- wycieczka na pocztę;
- zabawa tematyczna
- ekspresja plastyczna
- kodowanie i programowanie

Środki dydaktyczne:

- Ilustracje historyjki *Droga listu od nadawcy do odbiorcy*
- Koperty i znaczki pocztowe; Kartki pocztowe;
- Materiały piśmiennicze
- Mata do kodowania 4 x 6 pól

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Letter – list
- Friend – przyjaciel
- Post office – poczta
- Stamp – znaczek
- Address – adres
- Postman – listonosz

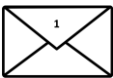
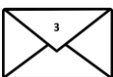
Przebieg zajęć:

5. Wycieczka na pocztę. Obserwacja pracy w urzędzie pocztowym. Zakupienie kopert, znaczków pocztowych.

Zajęcia w przedszkolu

6. Wysłuchanie wiersza M. Terlikowskiej, *Listonosz*. Następnie rozmowa z dziećmi na temat pracy listonosza: Czym zajmuje się listonosz? Na czym polega jego praca? Jak chodzi ubrany? Co ze sobą nosi?

7. Układanie historyjki z wykorzystaniem obrazków droga listu od nadawcy do odbiorcy.
8. Przygotowanie listu dla koleżanki/ kolegi. Przygotowanie listu do wysłania w kopercie. Dzieci wrzucają listy do skrzynki przygotowanej z kartonu.
9. Doręczamy listy. Wybrane dziecko jest listonoszem i wręcza listy właściwym adresatom.
10. Kodowanie programowanie. Na macie do kodowania nauczyciel umieszcza odpowiednie obrazki: domki, ponumerowane koperty. Dzieci poruszają się po macie tak, aby dostarczyć listy do właściwego adresata. Dziecko, które jest listonoszem losuje kartę z odpowiednią instrukcją.

11. Temat zajęć: W piekarni

Cel zajęć (dzieci):

- poznają zawód piekarza;
- dowiadują się jak powstaje chleb;
- układają historyjkę obrazkową o powstaniu chleba;

- wykonują pieczywo z masy solnej.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- degustacja;
- opowiadanie;
- historyjka obrazkowa.

Środki dydaktyczne:

- ilustracja pocztu;
- obrazki do historyjki;
- koperty i znaczki pocztowe;
- kartki pocztowe;
- mata do kodowania 4 x 6 pól.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Baker – piekarz
- Bakery – piekarnia
- Bread – chleb
- Flour – mąka
- Oven – piekarnik
- Roll – bułka

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka przygotowuje poczęstunek dla dzieci, w koszyku są różne rodzaje chleba i bułek. Dzieci próbują kawałki pieczywa, oceniają, które im smakują bardziej, a które mniej.
2. Nauczycielka przypomina, że w miasteczku The Little Green TOWN, na rogu jednej z ulic jest mała piekarnia. To miejsce, które doskonale zna Tosia.

Dziadek i babcia Tosi mieli małą, uroczą piekarnię na rogu ulicy. Każdego ranka, gdy słońce ledwie wstawało, w piekarni już pachniało świeżym chlebem i chrupiącymi bułkami. Sąsiedzi z całej ulicy i okolicy przychodzili, żeby kupić te smakołyki na śniadanie. Dziadek piekł, a babcia z uśmiechem obsługiwała klientów, znając każdego z imienia.

Pewnego dnia, gdy dziadek przygotowywał się do pieczenia, odkrył, że w magazynie zabrakło mąki. Zazwyczaj mieli jej pod dostatkiem, ale tym razem coś poszło nie tak. Zaskoczony, dziadek poszedł do babci.

— Babciu, co my teraz zrobimy? — zapytał, zmartwiony.

Babcia szybko zrozumiała powagę sytuacji. Bez mąki nie da się upiec chleba ani bułek. Zaczęli się zastanawiać, skąd wziąć mąkę o tak wczesnej porze. Wiedzieli, że klienci niebawem przyjdą po swoje ulubione wypieki.

Babcia wpadła na pomysł.

— Chodźmy do naszego sąsiada, pana Jana. On prowadzi młyn na końcu wsi. Może będzie mógł nam pomóc — powiedziała.

Dziadek i babcia szybko poszli do młyna pana Jana. Gdy mu wszystko opowiedzieli, pan Jan uśmiechnął się serdecznie.

— Oczywiście, że wam pomogę! — powiedział. — Mam jeszcze trochę mąki, którą mogę wam sprzedać. Wystarczy na dzisiejsze wypieki.

Dziadek i babcia wrócili do piekarni z workami mąki. Dziadek natychmiast zabrał się do pracy, a babcia przygotowała sklep na przyjście klientów. Dzięki pomocy pana Jana wszystko poszło sprawnie, a piekarnia znowu wypełniła się zapachem świeżego pieczywa.

Kiedy sąsiedzi zaczęli przychodzić po chleb i bułki, nikt nawet nie zauważył, że rano zabrakło mąki. Dziadek i babcia uśmiechali się, ciesząc się, że wszystko dobrze się skończyło. Tego dnia Tosia nauczyła się, jak ważni są sąsiedzi i jak w trudnych chwilach można liczyć na pomoc innych. Dzięki współpracy i dobrym relacjom, piekarnia dziadka i babci znów była pełna klientów i radości.

3. Nauczycielka rozmawia z dziećmi na temat usłyszanego opowiadania. Dzieci odpowiadają na pytania:

- a. Kto pracuje w piekarni? Jak nazywa się taka osoba?

- b. Skąd pochodzi mąka na chleb?
- c. Jak to się dzieje, że codziennie rano możemy mieć świeże pieczywo na śniadanie?
4. Dzieci oglądają obrazki i układają je w logicznym porządku w formie logicznej gałązki.
5. Kodowanie i programowanie. Oto przepis na chleb. Przejdź po kratownicy i zbierz odpowiednie produkty do upieczenia chleba: mąka, woda, drożdże, sól.

					
START					
					
					

6. Dzieci przygotowują masę solną, z której ulepią chleb, bułki lub rogaliki.

Przygotowanie masy solnej. Składniki podane poniżej dokładnie wymieszać, stopniowo dodając wodę. Ciasto powinno mieć konsystencję twardego ciasta na pierogi. Jeżeli lepi się do ręki należy podsypać mąką. Uformować masę.

- Mąka tortowa, typ 405 (jedna porcja);
- Sól kamienna (1 porcja);

- Ciepła woda jedna szklanka (ale jej ilość zależy od mąki i proporcji użytych w przepisie)

12. Temat zajęć: Kuchnia pełna przysmaków.

Cel zajęć (dzieci):

- nabędą podstawową wiedzę na temat pracy kucharza;
- poznają wybrane przybory kuchenne i ich zastosowanie;
- przygotują wybrane potrawy wg ustalonych przepisów.

Metody pracy:

- metoda stacji zadaniowych

Środki dydaktyczne:

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Kitchen – kuchnia
- Cook – gotować
- Chef – kucharz
- Ingredients – składniki
- Recipe – przepis
- Dish – danie
- Tasty – smaczny
- Meal – posiłek

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel dzieli dzieci na zespoły 3 osobowe. Przygotowuje miejsca, stacje zadaniowe, przy których dzieci będą wykonywać zadania. Na każdej stacji nauczyciel ustawia etykietę z liczbą oznaczającą, ile dzieci w jednym czasie może pracować nad wybranym zadaniem. Przygotowuje klepsydre, która odmierza czas, np. 5 lub 10

minut (w zależności od zadania). Na każdym stoliku są deski do krojenia i plastikowe sztućce oraz inne sprzęty niezbędne do przyrządzenia określonego dania.

- ❖ **STACJA 1. Sałatka owocowa.** Na stoliku znajdują się wybrane owoce, tj. jabłka, banany, pomarańcze, kiwi itp. owoce są obrane i pozostawione w całości. Zadaniem dzieci jest ustalenie, które owoce lubią najbardziej i z których chcą przyrządzić sałatkę owocową. Wybrane owoce kroją (jedno dziecko jeden wybrany owoc) i wrzucają do miski.
 - ❖ **STACJA 2. Małe przekąski.** Na stoliku są przygotowane małe kromeczki pieczywa, masło, sałata i wędlina oraz plasterki pomidorów i ogórków. Dzieci wspólnie przygotowują kanapki.
 - ❖ **STACJA 3. Sok owocowy.** Na stoliku znajduje się sokowirówka i obrane owoce i warzywa tj. jabłko, banan, marchew, pomarańcza. Każde dziecko wybiera jeden produkt, który wkłada do sokowirówki, aby wspólnie zrobić sok.
 - ❖ **STACJA 4. Serowy przysmak.** Zdrowa przekąska będzie przygotowana z jogurtu, sera białego oraz suszonych owoców tj. morele, rodzynki, figi, daktyle oraz wiórków kokosowych i kakao. Dzieci wkładają do miski odrobinę sera, dodają jogurt, który ugniatają widelcem lub miksują.
 - ❖ **STACJA 5. Naleśniki.** Na stoliku są przygotowane płaty naleśnikowe. Dzieci wybierają swoje ulubione dodatki i przygotowują naleśniki z nadzieniem.
2. Podsumowanie zajęć. Wspólne przygotowanie podwieczorku, podczas którego dzieci będą próbowały przygotowanych potraw.
 3. Dzieci wykonają rysunek ulubionej potrawy do wspólnej książki kucharskiej.

13. Temat zajęć: Z wizytą u fryzjera.

Cel zajęć (dzieci):

- organizują swobodną zabawę w kącie fryzjerskim;
- poznają zawód fryzjera;
- wymieniają czynności wykonywane podczas pielęgnacji głowy;

- tworzą „szalone” fryzury z materiałów papierniczych, włóczki i kolorowych sznurków.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- rozmowa kierowana
- zabawa plastyczna.

Środki dydaktyczne:

- obrazek sytuacyjny;
- obrazki z narzędziami pracy fryzjera;
- kontur głowy; papier kolorowy, klej, nożyczki

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Hairdresser – fryzjer
- Haircut – strzyżenie
- Comb – grzebień
- Hairdryer – suszarka do włosów
- Shampoo – szampon
- Mirror – lustro
- Brush – szczotka

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka prezentuje obrazek *W salonie fryzjerskim*. Dzieci rozmawiają o jego treści. Dzielą się swoimi doświadczeniami po wizycie u fryzjera.
2. Co robi fryzjer? Zabawa typu kalambury. Dzieci pokazują czynności, które wykonuje fryzjer.
3. Co pasuje do salonu fryzjerskiego. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczycielka rozkłada przed dziećmi obrazki z różnymi narzędziami tj. suszarka do włosów, odkurzacz,

nożyczki, kolorowe wstążki, grzebień, szampon itp. dzieci wskazują obrazki, nazywają przedmioty, które się na nich znajdują i przyporządkowują do osoby fryzjera.

4. Dzieci przeglądają się w lusterkach i czeszą się (używają własnych grzebieni i szczotek do włosów).
5. *Crazy Hair Day*. Dzieci otrzymują głowę z kartonu. Tworzą fryzury z pasków kolorowego papieru. Fryzury mogą mieć różne kolory. Cienkie paski można skręcać w loki, tworzyć fryzury z włosów krótkich lub długich.
6. Zabawa swobodna w kącie tematycznym.

14. Temat zajęć: Pani kwiaciarka

Cel zajęć (dzieci):

- dowiedzą się kim jest i co robi florystka (pani z kwiaciarni);
- porządkują obrazki wg własnego kryterium;
- przygotowują kompozycje kwiatowe z kwiatów świeżych, sztucznych lub papierowych dla rodziców;
- poruszają się po macie do kodowania wg podanej instrukcji.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- Praca z obrazkiem;
- Rozmowa kierowana
- Kodowanie bez komputera.

Środki dydaktyczne:

- Zabawa tematyczna;
- Rozmowa kierowana
- Zabawy konstrukcyjne

Słownictwo w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Florist – kwiaciarka
- Flower – kwiat
- Bouquet – bukiet
- Vase – wazon
- Stem – łodyga
- Leaf – liść

Przebieg zajęć:

1. Czy znasz te kwiaty? Nauczycielka prezentuje kwiaty np. tulipany, róże, gerbery, astry, żonkile. Dzieci nazywają je grupują wg własnych pomysłów, np. wg kolorów.
2. Dzieci pracują indywidualnie. Tosia postanowiła przygotować bukiet dla swoich rodziców (dziadków). Wybrała się do kwiaciarni *Kolorowe kwiaty*, w której Pani Hani tworzy niezwykle bukiety. Pani Hania opowiedziała Tosi o tym, jakie kwiaty są w jej kwiaciarni i pokazała jak układa kwiatowe bukiety. Oto bukiety przygotowane przez panią Hanię. Jakie kwiaty widzisz w tych bukietach? – dzieci wypowiadają się na temat bukietów znajdujących się na zdjęciach.
3. Na stolikach przygotowane są materiały przyrodnicze i florystyczne do tworzenia kompozycji kwiatowych tj. gąbka florystyczna, kwiaty, gałązki, trawy itp..
4. Dzieci tworzą ozdobne pudełko na przygotowany bukiet. Składają pudełko i ozdabiają. Przygotowują bukiet dla rodziców.
5. Kodowanie. Nauczycielka układa na macie do kodowania obrazki kwiatów. Dzieci otrzymują instrukcję w formie obrazka kolorowego bukietu. Ich zadaniem jest przejście po macie tak, aby zebrać kwiaty do bukietu, który mają na obrazku.

15. Temat zajęć: W pracowni krawieckiej

Cel zajęć (dzieci):

- dowiadują się czym zajmuje się krawiec, jak wygląda jego miejsce pracy i jakie narzędzia są używane w pracowni krawieckiej;
- poznają narzędzia i materiały potrzebne w pracy krawca (igły, nici, tkaniny, guziki, nożyczki).
- rozwijają zdolności manualne poprzez zabawy plastyczne i praktyczne.
- uczą się współpracy i rozwijają kreatywność.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- zabawa tematyczna;
- praca plastyczna;
- ćwiczenia praktyczne.

Środki dydaktyczne:

- szablony różnych części garderoby do obrysowania i/lub obszycia;
- papier kolorowy, bibuła, kredki;
- resztki tkanin, guziki centymetr krawiecki, nici i igły zamknięte w pojemniku;
- szablony papierowych lalek do przebierania;
- plastikowe igły z dużym oczkiem;
- kolorowa włóczka lub mulina.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Tailor – krawiec
- Fabric – tkanina

- Scissors – nożyczki
- Needle – igła
- Thread – nici
- Clothes – ubrania

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel rozpoczyna zajęcia rozmową z dziećmi, zadając pytanie Czy wiecie, czym zajmuje się krawiec? Jak wygląda jego praca? Co powstaje dzięki jego pracy?
2. Nauczyciel prezentuje ilustrację przedstawiającą pracę krawca i jego narzędzia, takie jak igła, nożyczki, maszyna do szycia. Dzieci nazywają przedmioty znajdujące się w pracowni krawieckiej.
3. Dzieci otrzymują szablony papierowe przedstawiające różne części garderoby (koszulki, spódniczki, spodnie). Zadaniem dzieci jest:
 - a. obrysowanie szablonu, a następnie wycięcie z papieru przygotowanego kształtu.
 - b. ozdobienie szablonów ubrań, używając dostępnych materiałów (kolorowe skrawki tkanin, guziki, kredki).
4. Dzieci otrzymują papierowe lalki z ubrankami, które wycinają i nakładają na sylwety lalek. Organizują pokaz mody dla lalek.
5. Dzieci otrzymują kartonowy szablon bluzki (lub innej dowolnej części garderoby), którym wzdłuż brzegów przygotowane są niewielkie otwory na przeciągnięcie włóczki. Dostają również plastikową igłę z dużym oczkiem i cienką włóczkę lub mulinę do szycia. Obszywają szablon kolorową nitką.

16. Temat zajęć: W warsztacie samochodowym

Cel zajęć (dzieci):

- dowiadują się kim jest i czym się zajmuje mechanik samochodowy;
- układają historyjkę obrazkową – naprawa samochodu;
- inscenizują pracę w warsztacie samochodowym;
- konstruują myjnię dla aut z dostępnych materiałów (karton, bibuła itp.)
- doskonalą umiejętności społeczne w zakresie współpracy i komunikacji w grupie.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- Praca z obrazkiem;
- Rozmowa kierowana
- Kodowanie bez komputera.

Środki dydaktyczne:

- Zabawa tematyczna;
- Rozmowa kierowana

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Mechanic – mechanik
- Car – samochód
- Tools – narzędzia
- Wrench – klucz (narzędzie)
- Tire – opona
- Engine – silnik
- Garage – warsztat/garaż
- Repair – naprawa

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa z dziećmi dotycząca sytuacji. *Tata Wojtka wrócił do domu zasmucony. Wojtek usłyszał, jak tata opowiadał, że dziś rano zepsuł mu się samochód. To duży problem, ponieważ trzeba oddać auto do naprawy. Gdzie tata Wojtka może naprawić auto?*
2. Dzieci oglądają ilustrację przedstawiającą warsztat samochodowy. Dzieci wypowiadają się na temat jej treści. Dzielą się swoją wiedzą, jeżeli kiedyś były w prawdziwym warsztacie samochodowym.
3. Co musi zrobić mechanik samochodowy, aby naprawić auto? Dzieci porządkują obrazki historyjki przedstawiające pracę mechanika.
4. Dzieci budują i aranżują przestrzeń, w której będą dokonywać naprawy aut. Zabawa tematyczna w kącie zabaw z wykorzystaniem aut – zabawek znajdujących się w sali.
5. Dzieci pracują w grupach. Z kartonowych pudełek, za pomocą materiałów plastycznych, kolorowej bibuły konstruują myjnię samochodową dla aut.

17. Temat zajęć: Projektujemy ogród

Cel zajęć (dzieci):

- wypowiadają się na temat wysłuchanego opowiadania;
- dzielą się spostrzeżeniami na podstawie obrazka;
- rozpoznają znaki i symbole umieszczone na opakowaniach z nasionami i roślinami;
- tworzą zakodowany obrazek za pomocą kolorowego kodu;
- komponują własny ogród na arkuszach papieru;
- współpracują z rówieśnikami w grupie.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- Praca z obrazkiem;
- Rozmowa kierowana

- Kodowanie bez komputera.

Środki dydaktyczne:

- Zabawa tematyczna;
- Rozmowa kierowana
- Zabawy konstrukcyjne

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Garden – ogród
- Gardener – ogrodnik
- Plant – roślina
- Flower – kwiat
- Tree – drzewo
- Grass – trawa
- Soil – gleba
- Water – woda

Przebieg zajęć:

1. Z wizytą w ogrodzie babci Stasi i dziadka Józka. Nauczycielka prezentuje ilustrację i zaprasza dzieci do wysłuchania tekstu.

W sobotnie przedpołudnie Ola wraz z rodzicami wybrała się za miasto do babci Stasi i dziadka Józka. Ola lubi do nich wyjeżdżać, bo w słoneczne dni razem z babcią pracują w ogrodzie. Babcia pokazuje Oli, gdzie rosną kwiaty, krzewy i drzewa i jak one się nazywają. Babci pokazuje też Oli, które rośliny mogą rosnąć w miejscach nasłonecznionych lub w cieniu. Babcia Oli potrafi pięknie zaplanować wszystkie rośliny w ogrodzie. Oli bardzo podoba się to co robi babcia Stasia. Kiedy będzie dorosła, będzie sama projektowała ogrody.

2. Rozmowa z dziećmi.

- a. O czym marzy Ola? Co chce robić, kiedy będzie dorosła?
- b. Dlaczego Ola teraz nie może sama projektować ogrodów?
 - Ola nie zna roślin.
 - Ola nie wie, gdzie można posadzić rośliny.
 - Ola nie wie, jak się sadi rośliny.
3. Uczymy Olę rozpoznawania roślin i gdzie można je posadzić. Dzieci odczytują etykiety na opakowaniach z nasionami lub na doniczkach. Rozpoznają znaczki i informujące o nasłonecznieniu, wymaganej temperaturze i podlewaniu.
4. Dywan z kolorowych kwiatów. Kodowanie informacji za pomocą kolorów. Dzieci otrzymują kartę z narysowaną kratownicą. Kolorują pola wg podanej instrukcji.
5. Projektujemy ogród razem z Olą. Dzieci pracują w małych zespołach. Na dużych arkuszach mają przygotowany plan ogrodu. Na arkuszu przyklejają sylwety kwiatów. Tworzą kolorowe kompozycje.

18. Temat zajęć: Kim jest programista?

Cel zajęć (dzieci):

- dowiedzą się kim jest programista i jak działają różne urządzenia dzięki ich programowaniu;
- będą rozwijać logicznego myślenia poprzez programista i jak programuje roboty oraz inne urządzenia;
- kodowanie i programowanie;
- będą uczyć się współpracy w parach i kreatywności w zabawie plastyczno-technicznej.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- kodowanie i programowanie;
- zabawa plastyczna.

Środki dydaktyczne:

- mata do kodowania;
- elementy obrazkowe do tworzenia kodów;
- roboty;
- materiały plastyczne.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Programmer – programista
- Computer – komputer
- Code – kod
- Keyboard – klawiatura
- Software – oprogramowanie
- Website – strona internetowa
- App (Application) – aplikacja
- Robot – robot

Przebieg zajęć:

1. Nauczycielka uruchamia robota, który wykonuje komendy tj. ruch w przód, wstecz, obrót, dźwięk, kolor. Dzieci obserwują działanie urządzenia. Próbuje umiejętności programowania robotów – programują ich ruch w przód, w tył, obroty, wydawanie dźwięków i zmian kolorów.
2. Rozmowa o tym co potrafią robić różne roboty? Nauczycielka pokazuje inne urządzenia, które też są zaprogramowane np. telefon i komputer. Wyjaśnia, że różne urządzenia działają, są zaprogramowane tak jak wymyślili to projektanci-programiści.
3. Budowanie „programu dla robota” w formie gałązki logicznej, np. przyrządzamy sałatkę owocową: *wyjmij owoce z lodówki – umyj owoce – pokrój owoce w kostkę – wsyp owoce do miski – wymieszaj – przełóż deser na talerz*. Dzieci porządkują obrazki wg kolejności wykonywanych czynności.

4. Coś nie działa, gdzie jest błąd? Dzieci otrzymują kolejność działań przedstawioną w formie historyjki obrazkowej, w której nie został zachowany logiczny porządek. Dzieci ustalają, gdzie jest błąd i poprawiają kolejność elementów.
5. Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko jest robotem, drugie dziecko wydaje komendy: dwa kroki w przód, obrót w prawo, podnieś klocek, dwa kroki w przód. Po kilku minutach następuje zmiana ról.
6. Konstruujemy robota. Dzieci mają za zadanie stworzyć w grupach swojego robota z kartonowych elementów wg własnego pomysłu. Można zaprojektować wygląd robota na kartce papieru, a następnie ozdobić go folią aluminiową, papierem i naklejkami. Zadanie można realizować w formie mini projektu, gdzie każdy zespół przygotowuje inny element.

19. Temat zajęć: Praca kuriera

Cel zajęć (dzieci):

- poznanie zawodu kuriera;
- dowiadują się, że różne osoby pełnią ważne funkcje w codziennym życiu
- ćwiczą umiejętność znajdowania drogi do wyznaczonego celu podczas zabawy dostawa paczek;
- uczą się współdziałania w parach lub grupach podczas zabawy tematycznej.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- stacje zadaniowe

Środki dydaktyczne:

- kartony i pudełka w różnych rozmiarach.
- kolorowy papier, nożyczki, klej, flamastry.
- małe koperty, papier do pisania listów.
- zabawki, które będą "przesyłkami".

- znaczki do zabawy (mogą być rysowane lub wydrukowane).
- czapki i kamizelki (mogą być symboliczne, by imitować strój kuriera)
- gra *Ja mam..., kto ma...*
- karty pracy z zadaniami dla dzieci

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Courier – kurier
- Package – paczka
- Delivery – dostawa
- Van – furgonetka
- Address – adres
- Signature – podpis

Przebieg zajęć:

Zajęcia na temat pracy kuriera mogą być zorganizowane w okresie świątecznym, kiedy nadawanych i odbieranych jest dużo paczek z prezentami świątecznymi.

Sala jest zaaranżowana tak, aby na środku znajdowało się miejsce do sortowania przesyłek, w różnych miejscach Sali są miejsca odbioru paczek oznaczone symbolami lub kolorami.

1. Nauczycielka przygotowuje kartonowe pudełka różnej wielkości, które są zapakowane w kolorowy papier. Paczki ustawione są na środku sali. Sytuacja powinna zaskoczyć dzieci, które wspólnie ustalą, kto zajmuje się dostarczaniem paczek i co same mogą z tym zrobić aby paczki dotarły do adresatów. Na każdym pudełku jest odpowiednia etykieta z informacją, gdzie i do kogo powinna być dostarczona przesyłka.
2. Dzieci sprawdzają, jaka informacja znajduje się na każdej paczce – kod informujący o miejscu odbioru. Zgodnie z podanym kodem sortują paczki.
3. Zabawa: *Ja mam. Kto ma?* – szukamy różnych rodzajów paczek i przesyłek.

4. Kodowanie i programowanie: droga paczki od nadawcy do adresata. Nauczycielka przygotowuje matę do kodowania i odpowiednie obrazki. Dzieci otrzymują instrukcję wg której pokonują trasę na macie do kodowania. W instrukcji znajdują się zaszyfrowane informacje tj. podnieś, połóż.

20. Temat zajęć: Kierowca autobusu

Cel zajęć (dzieci):

- poznają pracę kierowcy autobusu;
- organizują zabawę tematyczną *W autobusie*;
- kodują trasę dla autobusu za pomocą symboli obrazkowych;
- odtwarzają zakodowaną trasę na macie do kodowania.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- rozmowa kierowana
- kodowanie bez komputera.

Środki dydaktyczne:

- tekst opowiadania;
- etykiety z numerem autobusu;
- czerwone szarfy;
- mata do kodowania;
- obrazki do kodowania.

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Bus driver – kierowca autobusu
- Bus – autobus
- Ticket – bilet

- Passenger – pasażer
- Seat – miejsce siedzące
- Steering wheel – kierownica
- Bus stop – przystanek autobusowy
- Route – trasa

Przebieg zajęć:

1. Tata Tosi. W miasteczku *The Little Green Town*, tam gdzie mieszka Tosia, na ulicy można spotkać duże, czerwone autobusy. Jednym z takich autobusów jeździ tata Tosi, który jest kierowcą. Tata musi wstawać codziennie o bardzo wczesnej godzinie, kiedy cała rodzina jeszcze śpi. Tata Tosi o piątej rano wyjeżdża autobusem z zajezdni. Zajezdnia to taki ogromny parking dla wszystkich autobusów w mieście.

Nie wiem, czy wiecie, ale autobusy mają swoje nazwy i oznaczone są numerami: jeden, dwa, trzy, cztery i tak dalej. Czasami tata Tosi jeździ autobusem numer cztery i wtedy jego trasa wiedzie przez całe miasteczko. Autobus numer 4 zatrzymuje się w pobliżu szkoły, w której pracuje mama Tosi. Mama czasami jedzie z tatą tym autobusem do pracy. Autobus numer cztery jedzie obok straży pożarnej i kończy swoją trasę w pobliżu domu Nikosia.

Bywają takie dni, kiedy tata Tosi jeździ autobusem numer 9, który pierwszy przystanek ma w pobliżu przedszkola. Później autobus po drodze mija klinikę zwierząt i kończy trasę w pobliżu szpitala. Ta trasa jest krótsza.

Praca taty Tosi jest trudna. Musi on przez cały czas być bardzo ostrożnym, bo dba o bezpieczeństwo pasażerów.

2. Spośród podanych numerów autobusów, dzieci wyszukują tych, którymi jeździ tata Tosi, czyli autobus numer 4 oraz numer 9.
3. Kierujemy autobusem. Nauczycielka przydziela role. 3-4 dzieci są kierowcami autobusu, przewieszają czerwoną szarfę i wybierają etykietę z numerem. Pozostałe dzieci są pasażerami i czekają na autobus w miejscach oznaczonych znakiem „bus”. Nauczycielka włącza piosenkę *Koła autobusu kręcą się*. Kiedy muzyka cichnie

autobusy zatrzymują się na przystanku. Pasażerowie wsiadają i wysiadają. Dzieci śpiewają piosenkę Koła autobusu kręcą się (Wheels on the Bus): [Wheels on the Bus + More Nursery Rhymes & Kids Songs - CoComelon \(youtube.com\)](#)

4. Kodowanie. Projektujemy trasę autobusu numer 4 oraz autobusu numer 9. Nauczycielka umieszcza na macie do kodowania odpowiednie ilustracje. Dzieci układają instrukcję z małych obrazków. Poruszają się po macie zgodnie ze wskazówkami dotyczącymi trasy autobusu numer 4 oraz 9. Dzieci planują trasę innego autobusu. W miejscach oznaczonych „przystanek” zatrzymują się na 5 sekund.

21. Temat zajęć: W studiu radiowym

Cel zajęć (dzieci):

- poznają zawody związane z prowadzeniem audycji radiowych;
- z uwagą słuchają wybranego słuchowiska;
- nagrywają własny podcast dla rodziców;
- rozwijają umiejętności organizacyjne i komunikacyjne.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- praca z obrazkiem;
- słuchowisko;
- mini projekt edukacyjny.

Środki dydaktyczne:

- obrazek tematyczny *W studiu radiowym*;
- wybrane słuchowisko radiowe dla dzieci;
- komputer/tablet do odtworzenia słuchowisk.
- mikrofon (prawdziwy lub zabawkowy) do symulacji nagrania;
- telefon z funkcją dyktafonu;
- instrumenty perkusyjne (opcjonalnie);

- znaczek sprawności dla każdego dziecka (sprawność RADIOWCA).

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Radio studio – studio radiowe
- Microphone – mikrofon
- Broadcast – transmisja
- Presenter – prezenter
- Headphones – słuchawki
- Recording – nagranie
- Sound – dźwięk
- Listener – słuchacz

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel prezentuje obrazek *W studiu radiowym*. Dzieci wypowiadają się na temat treści obrazka i dzielą się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami związanymi z radiem:
 - Co widzicie na obrazku?
 - Co to jest studio radiowe?
 - Jakie programy można usłyszeć w radiu?
 - Czy ktoś z was słucha radia w domu?
 - Co można usłyszeć w radiu (muzyka, wiadomości, bajki, audycje dla dzieci, rozmowy z gośćmi)?
2. Dzieci mówią o tym, co to za miejsce, co to jest studio radiowe? O czym są audycje radiowe, czego możemy posłuchać za pośrednictwem radia?
3. Nauczycielka zachęca do wysłuchania krótkiej audycji radiowej dla dzieci. Propozycje słuchowisk poniżej:

- *Leśne opowieści* (Bajkowisko): [LEŚNE OPOWIEŚCI cała bajka – Bajkowisko - bajki dla dzieci – słuchowisko dla dzieci \(audiobook\) - YouTube](#)
- *Bajka o rybaku i złotej rybce*: [LEGO Friends - Przeżyj niezapomniane przygody! \(youtube.com\)](#)
- *Ptasie radio* w wykonaniu Ireny Kwiatkowskiej: ["Ptasie Radio" wiersz Juliana Tuwima w wykonaniu IRENY KWIATKOWSKIEJ \(youtube.com\)](#)

Po wysłuchaniu jednej z audycji, dzieci rozmawiają o tym, co im się podobało, co zapamiętały oraz jakie audycje mogłyby być interesujące dla innych dzieci.

4. Jak działa studio radiowe? Kto tworzy audycje? Nauczycielka zachęca dzieci do zastanowienia się, jakie osoby są potrzebne, aby stworzyć audycję radiową. Dzieci mogą wymieniać różne role, takie jak:

- Kto prowadzi audycję? Prezenter (prowadzi audycję).
- Kto udziela wywiadu? Gość (udziela wywiadu).
- Kto nagrywa dźwięk? Realizator dźwięku (nagrywa i edytuje audycję).

Dzieci wspólnie zastanawiają się, co jest potrzebne do nagrania audycji (np. tekst, muzyka, wywiady, piosenki)

5. Przygotowanie audycji radiowej (mini projekt). Dzieci ustalają, co należy przygotować, aby przeprowadzić audycję radiową (tekst, informacje, piosenki). Nauczycielka dzieli dzieci na grupy i wspólnie przygotowują scenariusz do własnej audycji radiowej na temat życia przedszkolnego. Propozycje działań:

- Zespół 1. Dzieci przygotowują wywiad z nauczycielką lub innym pracownikiem przedszkola na temat ważnych wydarzeń w przedszkolu. Dzieci samodzielnie proponują pytania do wywiadu – o co chcesz zapytać?
- Zespół 2. Dzieci przygotowują krótkie wierszyki lub piosenki, które wcześniej poznały (np. w języku angielskim).
- Zespół 3. Dzieci przygotowują ważną informację dla rodziców na temat wydarzeń w przedszkolu.

- Zespół 4. Dzieci przygotowują rozmowę o tym, co w przedszkolu lubią robić najbardziej.

Nauczycielka pomaga dzieciom w opracowaniu planu audycji i koordynuje ich działania.

6. Dzieci odgrywają swoje role w przygotowanej audycji radiowej. Mogą nagrać swoje wypowiedzi lub zaprezentować je na żywo. Nauczycielka nagrywa audycję, którą następnie można odtworzyć rodzicom, bądź zaprosić ich na prezentację na żywo. W razie możliwości, można także zrobić zdjęcia lub krótkie filmy z realizacji audycji, by później stworzyć pamiątkowy materiał dla rodziców i dzieci.

7. Na zakończenie dzieci mogą podzielić się swoimi wrażeniami z tworzenia audycji.

Nauczycielka zadaje pytania:

- Co najbardziej wam się podobało w przygotowywaniu audycji?
- Jak czuliście się w swoich rolach?
- Czy chcielibyście jeszcze raz przygotować audycję?

22. Temat zajęć: W teatrze lalek

Cel zajęć (dzieci):

- poznają zawód aktora teatralnego;
- przygotowują przedstawienie kukiełkowe;
- rozwijają wyobraźnię i kreatywność;
- uczą się współpracy w zespole.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- stacje zadaniowe

Środki dydaktyczne:

- materiały: rolki po papierze, drewniane łyżki, szablony zwierząt, flamastry, farby, arkusze papieru (A1), klej, nożyczki,
- różnorodne materiały do dekoracji (np. kolorowy papier, tkaniny, włóczka).

- przestrzeń: kącik teatralny;

SŁOWNICTWO języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Puppet – kukiełka
- Puppet theatre – teatr lalek
- Stage – scena
- Audience – publiczność
- Puppet show – przedstawienie kukiełkowe
- Strings – sznurki (do poruszania kukiełkami)
- Costume – kostium
- Actor – aktor

Przebieg zajęć:

1. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczycielka nawiązuje w rozmowie do wspólnie obejrzanego przedstawienia teatralnego dla dzieci. Pyta dzieci o ich doświadczenia i odczucia.
2. Dzieci pracują w zespołach (mini projekt). Każdy zespół będzie miał inne zadanie związane z przygotowaniem przedstawienia.
 - a. **Zespół 1. LALKARZE.** Dzieci dekorują kukiełki, nadając im charakterystyczne cechy postaci.
 - Zadanie: Tworzenie kukiełek do przedstawienia na podstawie bajki „Trzy świnki” (postacie: mama świnka, trzy świnki, wilk).
 - Materiały: rolki po papierze, drewniane łyżki, farby, flamastry, klej, tkaniny, kolorowy papier.
 - b. **Zespół 2. SCENOGRAF** (tło). Dzieci tworzą tło przedstawiające krajobraz bajki (np. łąkę, las, domy świnek).
 - Zadanie: Przygotowanie scenografii do przedstawienia na arkuszu papieru w formacie A1.

- Materiały: arkusz A1, farby, kredki, papier kolorowy.
- c. **Zespoły 3, 4 oraz 5 SCENOGRAF** (domki świnek). Dzieci tworzą elementy scenografii, czyli domki świnek.
- Zadanie: Każdy z zespołów przygotowuje jeden z domków świnek (ze słomy, z drewna, z cegieł).
 - Materiały: karton, papier kolorowy, klej, nożyczki, materiały do dekoracji (np. patyczki, wełna).
- d. **Zespół 6: AKTORZY** – dzieci pod kierunkiem nauczycielki przygotowują się do odegrania ról.
- Zadanie: Przygotowanie się do odegrania ról w przedstawieniu. Dzieci uczą się dialogów i wcielają się w role postaci (świnek, wilka, mamy świnki).
 - Nauczycielka pomaga dzieciom zrozumieć swoje role i ćwiczy z nimi scenki.
- e. **Zespół 7. BILETERZY** – przygotowują bilety, które będą sprzedawać, a następnie sprawdzać przed wejściem na widownię.
- Zadanie: Przygotowanie biletów na przedstawienie, które później będą sprzedawane i sprawdzane przed wejściem na „widownię”.
 - Materiały: małe kartoniki, flamastry, pieczątki, stempelki lub inne oznaczenia, które będą zaznaczane na biletach
3. Po zakończonej pracy dzieci prezentują kukielki i scenografię. Odgrywają przedstawienie „Trzy świnki” przy użyciu kukiełek. Zespół aktorów odgrywa role, a inne dzieci mogą pomagać przy manipulowaniu kukiełkami lub dekoracji. Widownią mogą być inne dzieci z przedszkola lub nauczyciele, a bileterzy dbają o porządek na wejściu.
4. Nauczyciel prowadzi rozmowę podsumowującą;
- a. Kto pracuje w teatrze? Jak wygląda praca w teatrze? Tu nauczycielka może zaprezentować zdjęcia zza kulis teatru.

- b. Co Was zaciekawiło i co Wam się najbardziej podobało podczas przygotowania przedstawienia?
- c. Jakie umiejętności powinny mieć osoby, które przygotowują przedstawienie?
- d. Czego się nauczyłaś lub nauczyłeś podczas tych zajęć?

CZĘŚĆ CZWARTA. Scenariusze podsumowujące zajęcia dla dzieci

23. Temat zajęć: Moje supermoce – kim jestem, co potrafię?

Cel zajęć:

- dzieci powiedzą o tym co lubią robić, jakie są ich ulubione zabawy i zajęcia;
- dzieci dowiedzą się, jakie zawody wykonują ich rodzice oraz zrozumieją, że praca jest potrzebna do utrzymania rodziny;
- kodują informację w zabawie ruchowej z wykorzystaniem kratownicy i obrazków.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- Praca z tekstem;
- Rozmowa kierowana
- Gra dydaktyczna
- Kodowanie bez komputera.

Środki dydaktyczne:

- Materiały piśmiennicze
- Kłębek wełny

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Talent – talent
- Hobby – hobby
- Skill – umiejętność
- Drawing – rysowanie
- Singing – śpiewanie
- Dancing – taniec

Przebieg zajęć:

1. Co to znaczy, że każdy z nas jest wyjątkowy? Krótka rozmowa o tym, że każdy człowiek ma swoje ulubione zajęcia, rzeczy i zainteresowania, dzięki którym jest wyjątkowy.
2. Zabawa ruchowa: "Ciepło-zimno z zainteresowaniami". Nauczyciel opisuje różne czynności (np. sport, rysowanie, muzyka, zwierzęta) i dzieci reagują, jeśli coś im się podoba – biegną do nauczyciela (ciepło), jeśli nie – cofają się (zimno).
3. Praca plastyczna: "Moja supermoc". Każde dziecko rysuje siebie oraz swoje zainteresowania, czyli to, co lubi robić (np. sport, zabawy, ulubione jedzenie, zwierzęta). Następnie dzieci mogą pokolorować swoje obrazki i opowiedzieć o nich innym.
4. Prezentacja "Kim jestem i co lubię". Każde dziecko krótko opowiada o swoim rysunku i mówi, co najbardziej lubi robić, co go interesuje.
5. Zabawa integracyjna: "Sznur przyjaźni". Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel trzyma kłębek wełny i zaczyna, mówiąc, co lubi, po czym rzuca kłębek do wybranego dziecka. Dziecko mówi o swoich zainteresowaniach i rzuca dalej, aż wszystkie dzieci będą połączone "sznurem przyjaźni". Na koniec podkreślamy, że choć mamy różne zainteresowania, to wszyscy jesteśmy częścią jednej grupy.

24. Temat zajęć: Kim będę, gdy dorosnę.

Cel zajęć (dzieci):

- porządkują wiedzę na temat wybranych zawodów;
- mówią o swoich zainteresowaniach;
- opowiadają o tym, który zawód podoba im się najbardziej;
- uzasadniają swój wybór;
- doskonalą umiejętności współpracy i komunikacji w grupie

Metody i formy pracy z dziećmi:

- Praca z obrazkiem;
- Rozmowa kierowana
- Kodowanie bez komputera.

Środki dydaktyczne:

- Ilustracja miasteczka *The Little Green TOWN*
- Mata do kodowania 4 x 6 pól

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Job – zawód
- Career – kariera
- Dream – marzenie
- Future – przyszłość
- Skills – umiejętności
- Work – praca
- Plan – plan
- Grow up – dorosnąć

Metody pracy:

- Praca z obrazkiem
- Zabawa ruchowa
- Rozmowa kierowana
- Programowanie robotów
- Ekspresja plastyczna

Przebieg zajęć:

1. Dzieci siedzą na dywanie w rozsypce. Każde dziecko dostaje swój woreczek gimnastyczny. Na komendę nauczyciela: *pilot* – przedszkolaki podrzucają swój woreczek gimnastyczny jak najwyżej do nieba i próbują go złapać. Na hasło: *kucharz* – ugniatają woreczki na dywanie raz jedną, raz drugą ręką, niczym kucharz ciasto. Na hasło nauczyciela: *strażak*: skaczą po woreczku obiema bosymi stopami, gasząc pożar.

2. Przed zajęciami w całej sali ukryte są karty z obrazkami i podpisami różnych zawodów. Zadaniem dzieci jest odnalezienie wszystkich dwudziestu kart oraz nazwanie danego zawodu. Każde dziecko wybiera jeden obrazek, a następnie próbuje dokończyć zdanie: *Kiedy będę dorosła/-ły zostanę i będę robić*
3. Nauczyciel ukrywa w pudełku przygotowane wcześniej kartonikami z różnymi atrybutami wybranych zawodów. Zadaniem dzieci jest losowanie po jednym kartoniku i na jego podstawie odgadnięcie o jaki zawód chodzi.
4. Programowanie robotów. Nauczyciel przygotowuje kratownicę i układa na niej obrazki przedstawiające ludzi w różnych zawodach oraz wybrane atrybuty tych zawodów. Zadaniem dzieci jest zaprogramowanie robota tak, aby połączył właściwe obrazki.
5. Dzieci, przy muzyce, poruszają się swobodnie po sali. Gdy muzyka cichnie każde dziecko naśladuje zawód, który chciałby w przyszłości wykonywać. Gdy muzyka gra znów poruszają się swobodnie po sali. Zabawę powtarzamy kilka razy.
6. Dzieci tworzą rysunek na temat: *Kiedy będę dorosły zostanę...* Po zakończonej pracy dzieci prezentują swoje rysunki i opowiadają kim chcą zostać w przyszłości.

25. Temat zajęć: Mamo, tato! Czy wiesz...?.

Cel zajęć (dzieci):

- podejmują wspólną zabawę z rodzicami;
- prezentują wiedzę i umiejętności dotyczące poznanych zawodów;
- doskonalą umiejętności współpracy i komunikacji w grupie.

Metody i formy pracy z dziećmi:

- gry dydaktyczne (quizy, zagadki)
- praca z obrazkiem
- kodowanie i programowanie

Środki dydaktyczne:

- zadania do wykonania w zespołach

- zagadki
- gry
- obrazki i mata do kodowania 4 x 6 pól
- roboty

SŁOWNICTWO w języku angielskim proponowane do zajęć według metodyki CLIL:

- Parents – rodzice
- Family – rodzina
- Show – pokazać
- Surprise – niespodzianka
- Game – gra
- Fun – zabawa

Przebieg zajęć:

1. Dzieci dobierają się w pary. Wspólnie z rodzicami tworzą 4-6 osobową drużynę. Każda drużyna otrzymuje zadania do wykonania.
 - Zadanie 1. Jedna osoba z drużyny losuje kartkę z nazwą zawodu. Dziecko lub rodzic pokazuje, jaki to zawód.
 - Zadanie 2. Zaprogramuj robota tak, aby na macie pokonał drogę z domu do pracy.
 - Zadanie 3. Wylosuj jeden przedmiot – powiedz, z jakim zawodem jest on związany.
 - Zadanie 4. Wyścigi rzędów – kto pierwszy dostarczy wszystkie paczki do punktu odbioru.
 - Zadanie 5. Kto to? - rozwiązywanie zagadek na temat wybranych zawodów.
 - Zadanie 6. Układanie historyjki obrazkowej np. na temat tego jak powstaje chleb.

CZĘŚĆ PIĄTA. Materiały uzupełniające do zajęć

Załącznik nr 1. Rysunki przedstawiające bohaterów programu.

	TOSIA
	OLA
	WOJTEK
	NIKOŚ

NETOGRAFIA:

- Rysunek Tosi: [Ai Generowane Dziewczynka - Darmowa grafika wektorowa na Pixabay - Pixabay](#)
- Rysunek Oli: [Dziewczynka Uroczystość Dziecko - Darmowa grafika wektorowa na Pixabay - Pixabay](#)
- Rysunek Wojtka: [Dziecko Szczęśliwy Zabawa - Darmowa grafika wektorowa na Pixabay - Pixabay](#)
- Rysunek Nikosia: [Stworzony Przez Ai Chłopiec - Darmowa grafika wektorowa na Pixabay - Pixabay](#)